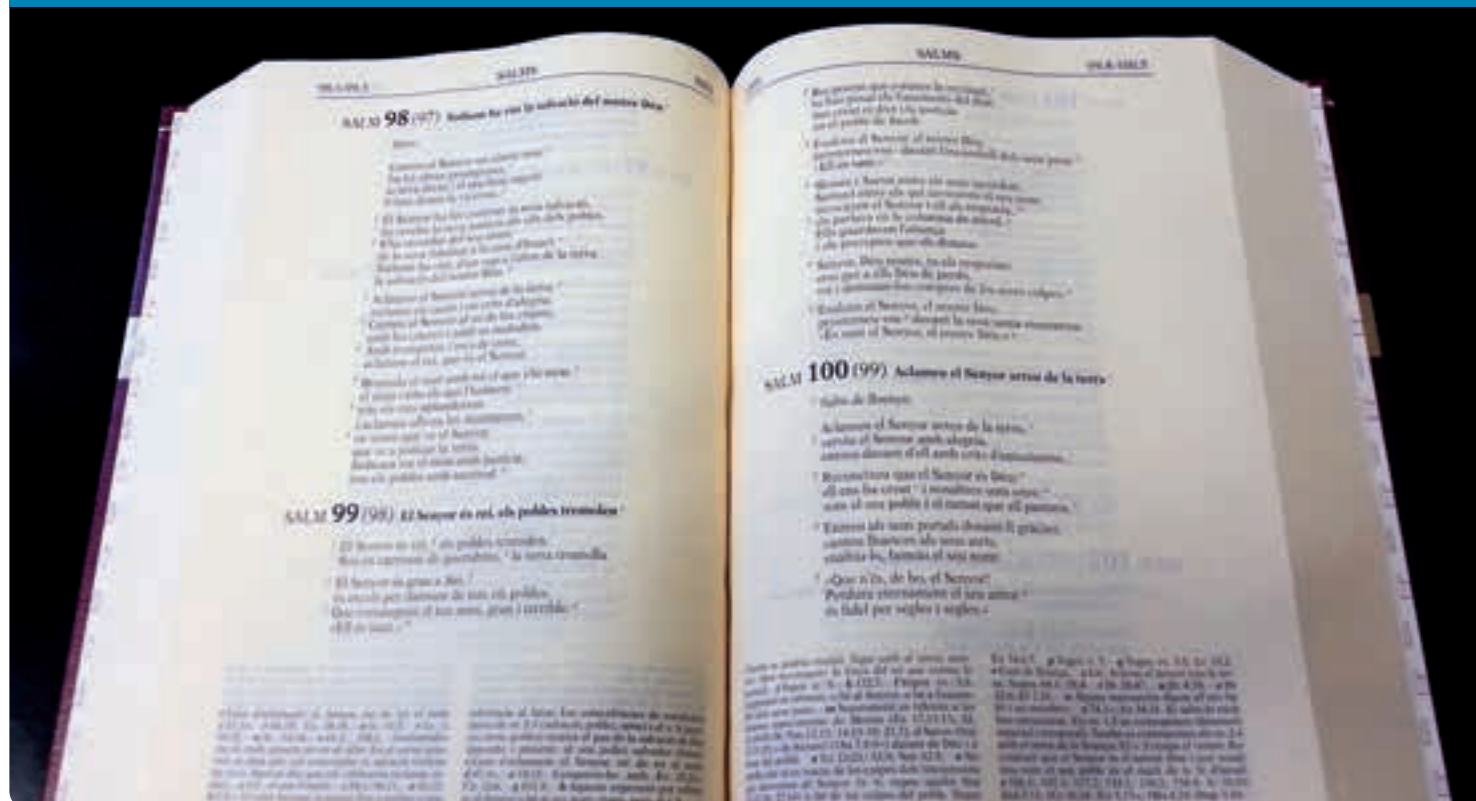

Full diocesà

26 de gener del 2020

p5 – Professió perpètua al santuari de Fàtima de Tàrraga

p8 – "Fa un any", glossa del bisbe

El Diumenge de la Paraula de Déu

En la proppassada memòria litúrgica de Sant Jeroni (dia 30 de setembre), a l'inici del 1.600 aniversari de la seva mort, el papa Francesc va fer pública la carta apostòlica en forma *motu proprio* titulada *Aperuit illis*, amb la qual instituïa el Diumenge III de durant l'any com el Diumenge de la Paraula de Déu, dedicat a la celebració, reflexió i divulgació de la Sagrada Escripura. Aquest diumenge és avui.

«Serà important que en la celebració eucarística s'entronitzi el text sagrat per tal de fer evident a l'assemblea el valor normatiu que té la Paraula de Déu. En aquest diumenge, de manera especial, serà útil destacar la seva proclamació i adaptar l'homilia per posar en relleu el servei que es fa a la Paraula del Senyor», destaca el papa Francesc.

«És fonamental», subratlla el Sant Pare, «que no falti cap esforç perquè alguns fidels es preparin amb una formació adequada a ser veritables anunciadors de la Paraula, com succeeix de manera ja habitual per als acòlits o els ministres extraordinaris de la comunió, i així poder ressaltar la importància de seguir en la vida diària la lectura, l'aprofundiment i l'oració amb l'Escripura, amb una particular consideració de la *lectio divina*».

També afirma que el dia dedicat a la Bíblia no ha de ser «un cop l'any», sinó una vegada per a tot l'any, perquè ens urgeix la necessitat de tenir familiaritat i intimitat amb la Paraula de Déu.

«Veniu amb mi, i us faré pescadors d'homes»

Diumenge III durant l'any / Cicle A

Lectura del llibre del profeta Isaïes

En temps passat, el Senyor humilià el país de Zabuló i de Neftalí, però a la fi dels temps enaltirà el camí del Mar, l'altra banda del Jordà, Galilea dels pagans. El poble que avançava a les fosques ha vist una gran llum, una llum resplendeix per als qui vivien al país tenebrós. Els heu omplert de goig, d'una alegria immensa; s'alegren davant vostre com la gent a la sega, com fan festa els vencedors quan repar-teixen el botí. Heu trossejat el jou que li pesava, la barra que duia a l'espatlla i l'agulló del qui l'arriava; tot ho heu trossejat com al dia de Madian.

(8,23b-9,3)

Salm responsorial

El Senyor m'il·lumina i em salva.

(Salm 26)

Lectura de la primera carta de sant Pau als cristians de Corint

Germans, pel nom de Jesucrist, el nostre Senyor, us demano que aneu d'acord i que no hi hagi divisions entre vosaltres; estigueu ben units en una sola manera de pensar i en un sol parer. Perquè alguns de la casa de Cloa m'han parlat de les desavinences que hi ha entre vosaltres. Vull dir que cadascú de vosaltres afirma: «Jo sóc partidari de Pau», «Doncs jo, d'Apol·ló», «Jo, de Quefes», «Jo, de Crist». Com és això? El Crist està dividit? És que Pau ha estat crucificat per vosaltres o heu estat batejats en el nom de Pau? Crist no m'ha enviat a batejar, sinó a anunciar l'evangeli, i a fer-ho sense recórrer a un llenguatge de savis, perquè la creu de Crist no perdi el seu valor.

(1,10-13.17)

Lectura de l'evangeli segons sant Mateu

Quan Jesús sentí a dir que Joan havia estat empresonat, se'n tornà a Galilea, però no anà a viure a Natzaret, sinó a Cafar-Naüm, vora el llac, a la regió de Zabuló i de Neftalí, perquè s'havia de complir allò que anunciava el profeta Isaïes: «País de Zabuló i de Neftalí, camí del mar, l'altra banda del Jordà, Galilea dels pagans: El poble que vivia a les fosques ha vist una gran llum, una llum resplendeix per als qui vivien al país tenebrós.» Des d'aquell temps Jesús co-

mençà a predicar així: «Convertiu-vos, que el Regne del cel és a prop.» [Tot vorejant el llac de Galilea, veié dos germans, Simó, l'anomenat Pere, i Andreu. Estaven tirant el filat a l'aigua, perquè eren pescadors, i els digué: «Veniu amb mi, i us faré pescadors d'homes.» Immediatament abandonaren les xarxes i se n'anaren amb ell. Més enllà veié altres dos germans, Jaume i Joan, fills de Zebedeu. Eren a la barca amb el seu pare, repassant les xarxes, i Jesús els cridà. Ells abandonaren immediatament la barca i el pare, i se n'anaren amb ell. I anava per tot Galilea, ensenyant a les sinagogues, predicant la bona nova del Regne i guarint entre la gent tota malaltia.

(4,12-23)

«Us demano que aneu d'acord i que no hi hagi divisions entre vosaltres; estigueu ben units en una sola manera de pensar i en un sol parer»

Passar a l'acció

Joan Mir Tubau, prev.

A Jesús li arriba la notícia de l'empresonament de Joan Baptista i veu que és l'hora de començar la seva missió. De vegades, les circumstàncies empenyen les nostres decisions i ens fan sortir de la nostra «zona de confort». Jesús deixa Natzaret i se'n va a viure a Cafar-Naüm, al nord del llac de Galilea, ciutat de pas, frontera entre dos estats. Jesús en farà «la seva» ciutat, el centre de les seva activitat pública.

És en aquesta terra de pagans on Jesús, profeta de la llum, ve a il·luminar «el poble que vivia a les fosques», i així es compleix el que havia anunciat el profeta Isaïes. Jesús comença la seva missió acostant-se als pagans, els qui «vivien al país tenebrós», a aquells que, segons la creença popular, estaven més lluny de Déu.

«Convertiu-vos, que el Regne del cel és a prop.» És una crida a la conversió que, abans, Joan Baptista ja havia fet ressonar i que, més endavant, Jesús encarregarà als seus deixebles de repetir-la. S'adreça a tothom: es tracta de canviar el cor, de girar-se cap a Déu, de deixar-nos guiar per ell, de transformar en profunditat la nostra vida. Com Jesús, hem de passar a l'acció, agafar el relleu dels qui ens han precedit en el camí de conversió i en l'anunci de l'Evangeli. I, en els nostres temps, això és una tasca urgent.

Jesús busca col·laboradors i els troba: Pere, Andreu, Jaume i Joan. Són els primers deixebles. Són els primers exemples de conversió: aquests quatre pescadors abandonen la seva professió (barca i xarxes), deixen també el seu pare i segueixen Jesús. Al costat de Jesús aprendran un altra professió encara més arriscada: ser pescadors d'homes.

La imatge

Som a Galilea, al nord d'Israel, el territori que havia experimentat més influència del paganisme. Diríem que s'assembla més al nostre Occident, com aquelles perifèries que tant li agrada citar al Sant Pare.

Allí comencen d'escoltar l'anunci: «El poble que vivia a la fosca ha vist una gran llum.» De Galilea seran els primers deixebles que deixen les seves feines per anar amb Jesús.

La crida de Pere i Andreu (1590-1609), F. Barocci

Agenda

Lit. hores: Setmana III

27 dilluns

— Sant Àngela de Mèrici
— Sant Enric d'Ossó
2Sa 5,1-7.10/Salm 88/Mc 3,22-30

28 dimarts

— Sant Tomàs d'Aquino
2Sa 6,12b-15.17-19/Salm 23/
Mc 3,31-35

29 dimecres

— Sant Pere Nolasc
— Sts. Constanci i Valeri
Beat Manuel Domingo i Sol
2Sa 7,4-17/Salm 88/Mc 4,1-20

30 dijous

— Santa Martina
2Sa 7,18-19.24-29/Salm 131/
Mc 4,21-25

31 divendres

— Sant Joan Bosco
2Sa 11,1-4a. 4c-10a.13-17/Salm
50/Mc 4,26-34

1 dissabte

— Santa Brígidia
Comença febrer, consagrat a la
Purificació de la Mare de Déu.
2Sa 12,1-7a.10-17/Salm 50/
Mc 4,35-41

2 La Presentació del Senyor i la purificació de la Benaurada Verge Maria

— Santa Aida
Jornada Mundial de la Vida
Consagrada
Ml 3,1-4/Salm 23/He 2,14-18/
Lc 2,22-40

Pelegrinatge a Terra Santa: Israel i Jordània

Del 20 al 29 de juliol del 2020

Enguany es torna a organitzar un pelegrinatge a Terra Santa (Israel i Jordània), del 20 al 29 de juliol. L'itinerari d'aquests deu dies de viatge serà el següent:

–1r dia, **dilluns 20 de juliol**: Barcelona-Tel Aviv-Galilea. Allotjament a la ciutat de Tiberíades.

–2n dia, **dimarts 21 de juliol**: Galilea, infància de Jesús. Natzaret, basílica de l'Anunciació, Canà.

–3r dia, **dimecres 22 de juliol**: Galilea, vida pública de Jesús. Mar de Galilea, muntanya de les Benaurances.

–4t dia, **dijous 23 de juliol**: Tiberíades-Tabor-Qumram-Jerusalem. Es podrà gaudir d'un bany al Mar Mort.

–5è dia, **divendres 24 de juliol**: Jerusalem i Betlem. Hort de les Oliveres, ba-

sílica de la Nativitat.

–6è dia, **dissabte 25 de juliol**: Jerusalem. Barri jueu, Mur de les Lamentacions.

–7è dia, **diumenge 26 de juliol**: Jerusalem-Amman-Petra. Viacrucis, Sant Sepulcre.

–8è dia, **dilluns 27 de juliol**: Petra, la ciutat rosada, un dels complexos monumentals antics més extraordinaris del món.

–9è dia, **dimarts 28 de juliol**: Petra-Mont Nebo-Madaba-Jerusalem.

–10è dia, **dimecres 29 de juliol**: Jerusalem-Tel Aviv-Barcelona.

Per a més informació:

www.bisbatsolsona.cat o bé

Mn. Carles Pubill (tel. 93 869 10 45, c/e: carlespubill@hotmail.com).

Completes de Cervera 2020

Com cada any, els dies 5 i 6 de febrer tindrà lloc la festa del Santíssim Misteri de Cervera, amb la interpretació de les conegudes Completes.

Els assaigs del Cor de les Completes (oberts a tothom) seran: el dia 26 de gener, a les 17.30h, a l'Auditori Municipal; el dia 2 de febrer, a les 12h, a l'església de Santa Maria.

El Concert de les Completes tindrà lloc el dia 5 de febrer, a les 20h, a l'església de Santa Maria de Cervera.

L'Ofici en honor del Santíssim Misteri serà el dia 6 de febrer, a les 11.30h, a l'església de Santa Maria. A la part final hi haurà la interpretació del cant d'alguns fragments de les Completes.

Podeu adquirir la partitura i el CD per veus a la botiga Sol Major.

Animeu-vos a cantar per continuar mantenint viva la nostra tradició!

Professió perpètua al santuari de Fàtima de Tàrrega

Josep Castellà / Foto: Josep M. Martí Carnicer

El dia 4 de gener el santuari de Fàtima de Tàrrega visqué la celebració de la professió perpètua de la Gna. Maria Elva Pupuche Odar de la Verge del Carme, pertanyent a la Comunitat de l'Orde dels Germans de la Benaurada Verge Maria del Mont Carmel.

La cerimònia fou presidida pel bisbe de Solsona, acompanyat del conseller general dels Carmelites a Roma; el pare provincial dels Carmelites a Catalunya; el prior del Carme, P. Manel Bonilla, i el rector de Tàrrega, Mn. Josep M. Vila-

seca, a més d'altres preveres de la unitat pastoral i carmelites de Barcelona i Kènia. Al presbiteri hi eren presents la comunitat de monges carmelites del monestir de l'Amor Diví, amb la seva priora, Maria Caterina Loko.

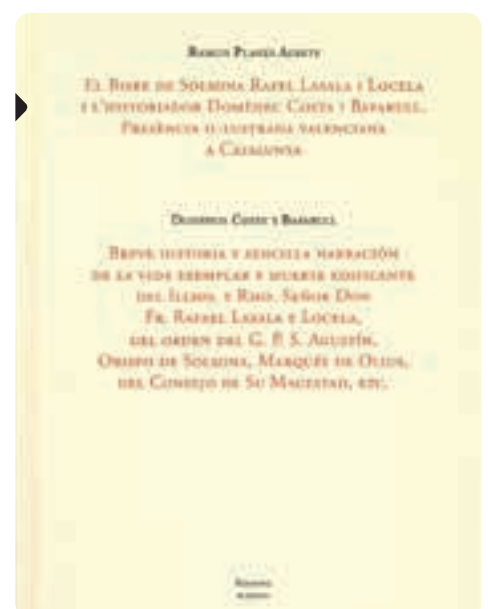
La celebració comptà amb una nombrosa presència de feligresia targarina i d'altres poblacions. Acabada l'eucaristia, el bisbe felicità la nova professa i la comunitat i es produïren llargs aplaudiments dels fidels assistents, que entonaren la Salve Regina. Notícia sencera i fotografies a la web.

Presentació del llibre del bisbe Lasala a C. de Seana

El 3 de febrer, diada de Sant Blai, tindrà lloc a Castellnou de Seana la presentació del llibre *El bisbe de Solsona Rafel Lasala i Locela i l'historiador Domènec Costa i Bafarull*. Serà a les sis de la tarda al Sindicat de Pagesos. L'acte coincideix amb el 270è aniversari del naixement de l'esmentat historiador, que fou rector de la parròquia de Castellnou de Seana. La presentació anirà a càrrec de l'autor del llibre, Ramon Planes i Albets, i es comptarà amb la presència del bisbe de Solsona, Mons. Xavier Novell.

Aprofitant l'esdeveniment, també es farà la presentació i lliurament d'un exemplar de la Col·lecció i Patrimoni Cultural dels Goigs de Sant Blai, patró de Castellnou de Seana, i de la nova edició dels goigs, a càrrec de l'Associació Cultural Castellnou de Seana. Hi assistiran l'alcalde, Jordi Llanes Valls, la regidora de Cultura, altres regidors i membres de la comissió de festes de l'ajuntament. Com a cloenda de l'acte hi haurà un pisolabis, amb brindis i acompanyament musical.

Les dificultats d'Haití, deu anys després

Església de Barcelona

El món sencer commemora aquests dies el desè aniversari del terratrèmol d'Haití del 2010, una catàstrofe natural que es recordarà com una de les majors emergències humanitàries del segle XXI.

«No existeix un sol haitià que no recordi què estava fent la tarda del 12 de gener de 2010», assegura Lucas Bolado, coordinador de projectes de Mans Unides a Haití. «Aquell dia, un terratrèmol d'intensitat 7,3 de l'escala Richter va canviar per sempre la història del país més pobre de l'hemisferi nord i va deixar al seu pas 300.000 morts, 400.000 ferits i un milió i mig de persones sense llar», explica Bolado.

Malgrat la solidaritat dels haitians i de

molts ciutadans de tot el món, els esforços per reconstruir el país han estat insuficients. «La magnitud del desastre, la falta d'organització i la corrupció a tots els nivells no han aconseguit de canviar la fesomia d'un país encara marcat per la pobresa, la fam, l'absència d'infraestructures, la migració dels joves i la degradació ambiental», assegura.

La greu inestabilitat sociopolítica, la corrupció i la dependència de l'ajuda externa són els principals motius que assenyalen els socis locals de Mans Unides per a explicar per què, malgrat les ajudes, el país no ha aconseguit superar els danys causats pel terratrèmol: «El país encara està experimentant dies foscos. Moltes persones encara viuen en refugis temporals i no poden reconstruir les seves llars.»

Centenari del P. Miquel Estradé

Redacció

Aquest dissabte ha fet cent anys del naixement del P. Miquel Estradé, monjo de Montserrat. Havia nascut a Tarragona l'11 de gener de 1920, va estudiar uns quants cursos al Seminari de Tarragona i en 1942 entrà al monestir de Montserrat. Dos anys després va fer la professió temporal, en 1947 la professió solemne i en 1948 fou ordenat prevere.

En un article, el P. Bausset ha destacat la tasca pastoral del P. Estradé, tant a Montserrat com en altres llocs. El pare Miquel acollí i acompanyà, a Montserrat, multitud de joves i gent de totes les edats, que trobaven en ell un home d'una gran calidesa humana i espiritual.

Ell, gran coneixedor de les llengües clàssiques i també del català, traduï a la nostra llengua textos de la Bíblia, així com escrits de diversos autors cristians llatins i grecs. De fet, en la Bíblia de Montserrat són seves les versions del llibre dels Macabeus, de Tobit, Judit i la Saviesa.

El pare Miquel va ser un escriptor prolíx, en llibres i articles.

«El fills no són propietat dels pares, però encara menys de l'Estat»

El portaveu episcopal, Mons. Luis Argüello, va sortir al pas de les polèmiques declaracions de la ministra d'educació, Isabel Celaá.

Argüello va recordart que «els fills no són propietat dels pares, encara menys de l'Estat! Tampoc no som propietaris del nostre cos. No som coses. Ser fill, suposa participar d'un vincle, fruit i origen d'altres vincles que, respectats i harmonitzats, fan possible el bé comú, personal i social».

I afegí: «Avui es proposa l'ideal de l'individu desvinculat. Sense vincles, més autònom i més lliure, per a "decidir sobre tot". La desvinculació ens debilita davant el PODER, que ve a ajudar la nostra feblesa per decidir per nosaltres. Això sí, ens ofereix algunes engrunes: decidir al supermercat, decisions sentimentals o populistes que generen dependències i des-

vinculen. El totalitarisme elogia l'individu per sotmetre'l més fàcilment. La família i "la família de famílies" destorben.»

Humor

Les històries de l'escolà Miquel (11)

Punt de reflexió: L'empipament és una cosa normal i habitual, però a vegades no sabem què fer-ne. És a dir, m'he enfadat i ara què faig? Una persona amb esperit cristià sap expressar verbalment el seu empipament. Ho fa després d'entendre el que li succeeix i el motiu pel qual s'ha enfadat, per a després excusar-se amb la persona adient

sense caure en la grolleria dels retrets o males cares. Com a cristians hem d'aprendre a comprendre i a expressar el que sentim sense tornar mal per mal.

Imatges: Mn. Joan Maria Padrell (prevere de l'arquebisbat de Tarragona).
Reflexió: Mn. Xavier Romero (prevere del bisbat de Solsona)

Glossa

Fa un any

Xavier Novell, bisbe de Solsona

Aquest cap de setmana fa un any de la mort i de les exèquies del bisbe emèrit, Jaume Traserra. Després de vuit anys de la seva jubilació episcopal i a causa d'un càncer, el bisbe que va servir aquesta diòcesi durant la primera dècada d'aquest mil·lenni ens va deixar.

Aquest dissabte totes les parròquies han pregat per l'ànima de Mons. Traserra, han demanat que, després de la purificació oportuna, gaudeixi ja de la vida gloriosa al cel. Una celebració especial és la que jo mateix he presidit a la catedral, acompanyat d'un grup de preveres i laics, dels seus familiars immediats i d'algunes persones que el van cuidar i acompanyar els darrers mesos de vida.

El bisbe Jaume va viure els darrers vuit anys de la seva vida fent de vicari de la parròquia de Sant Esteve de Granollers. Amb tot, va mantenir l'interès i la sol·licitud per la que fou la seva diòcesi. Havia participat en recessos i exercicis, havia pujat a fer una formació en Dret Canònic als responsables dels departaments de la Cúria, passava amb nosaltres la Setmana Santa i les festes del Claustre de Solsona. Li agradava que el baixés a visitar i li expliqués com anava la diòcesi i jo no dubtava en demanar-li

consell en aquelles qüestions més importants o delicades que, sobretot, m'afectaven personalment.

Alguns de vosaltres ja no el coneixeu: els nous seminaristes, els fidels que us heu incorporat a les parròquies els darrers anys, els infants de la catequesi de preparació a la primera comunió o a la confirmació. Aquest aniversari pot ser una bona ocasió per recordar o per descobrir aquell pel qual hem pregat.

La millor manera de conèixer Mons. Traserra és llegir els seus escrits pastorals –cartes, comunicacions, homilies...–. Ja jubilat, varen ser publicats però continuen essent un material preuat doctrinalment i pastoralment. No em canso mai de recomanar-los.

Aquest aniversari em permet donar a conèixer dos projectes que ajudaran a la divulgació del seu pensament i treball pastoral. El primer són uns Exercicis Espirituals que va donar en diverses ocasions, també a la nostra diòcesi. El segon és un petit somni d'una colla de col·laboradors seus: un llibre que reculli el seu pontificat, el treball que va dur a terme durant els quasi deu anys de servei enmig nostre.

